

PARASHAT SH'MITA (THE EIGHTH)

VaYikra (Leviticus) 9:1-11:47 | Shmu'el Bet (2nd Samuel) 6:1-7:17 | Tehillah (Psalm) 128 | Yokhanan Markos
([John-] Mark) 7:1-23; 9:1-13.

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASHNAH

TORAH

VaYikra Chapter 9

1 And it came to pass on the eighth day, that Moshe called Aharon and his sons, and the elders of Yisra'el; 2 and he said unto Aharon, "Take a bull-calf for a Khatat, and a ram for an Olah, without blemish, and offer them before יהוה . And 3 unto B'nei Yisra'el you shall speak, saying, "Take a he-goat for a Khatat; and a calf and a lamb, both of the first year, without blemish, for an Olah; 4 and an ox and a ram for Shalom offerings, to sacrifice before יהוה ; and a Minkhah mingled with oil; for today יהוה appears unto you." 5 And they brought that which Moshe commanded before the Ohel Mo'ed; and all the assembly drew near and stood before יהוה . And 6 Moshe said, "This is the thing which יהוה commanded that you should do; that the Kavod יהוה may appear unto you." 7 And Moshe said unto Aharon, "Draw near unto HaMizbe'akh, and offer your Khatat, and your Olah, and make atonement for yourself, and for the people; and present the offering of the people, and make atonement for them, as יהוה commanded." 8 So Aharon drew near unto HaMizbe'akh, and slew the calf of the Khatat, which

ויקרא פרק ט

א ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל.
ב ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה .
ג ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה.
ד ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם.
ה ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה .
ו ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה .
ז ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה .
ח ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו.
ט ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל

was for himself. 9 And the sons of Aharon presented the blood unto him; and he dipped his finger in the blood, and put it upon the horns of HaMizbe'akh, and poured out the blood at the base of HaMizbe'akh. 10 But the fat, and the kidneys, and the lobe of the liver of the Khatat he made smoke upon HaMizbe'akh, as יהוה commanded Moshe. 11 And the flesh and the skin were burnt with fire without the camp. 12 And he slew the Olah; and Aharon's sons delivered unto him the blood, and he dashed it against HaMizbe'akh round about. 13 And they delivered the Olah unto him, piece by piece, and the head, and he made them smoke upon HaMizbe'akh. 14 And he washed the inwards and the legs, and made them smoke upon the Olah on HaMizbe'akh. 15 And the people's offering was presented; and he took the goat of the Khatat which was for the people, and slew it, and offered it for sin, as the first. 16 And the Olah was presented; and he offered it according to the ordinance. 17 And HaMinkhah was presented; and he filled his hand therefrom and made it smoke upon HaMizbe'akh, besides the Olah of the morning. 18 He slew also the ox and the ram, the Z'vakh Sh'lamim offerings, which was for the people; and Aharon's sons delivered unto him the blood, and he dashed it against HaMizbe'akh round about, 19 and the fat of the ox, and of the ram, the fat tail, and that which covers the inwards, and the kidneys, and the lobe of the liver. 20 And they put the fat upon the breasts, and he made the fat smoke upon HaMizbe'akh. 21 And the breasts and the right thigh Aharon waved for a Tenufah before יהוה as Moshe commanded. 22 And Aharon lifted up his hands toward the people, and blessed them; and he came down from offering the Khatat, and the Olah, and the Sh'lamim offerings. 23 And Moshe and Aharon went into the Ohel Mo'ed, and came out, and blessed the people; and the Kavod יהוה appeared unto all the people. 24 And there came forth fire from before יהוה, and consumed upon the Mizbe'akh HaOlah and the fat; and when all the people saw it, they shouted, and fell on their faces.

VaYikra Chapter 10

1 And Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each

יִסוּד הַמִּזְבֵּחַ.

י וְאֵת הַחֵלֶב וְאֵת הַכֶּלֶיִת וְאֵת הַיִּתְרֵת מִן הַכֶּבֶד מִן הַחֲטָאת הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

י א וְאֵת הַבֶּשֶׂר וְאֵת הָעוֹר שָׂרֵף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה.

י ב וַיִּשְׁחֹט אֶת הָעֹלָה וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

י ג וְאֵת הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לְגַתְּחִיָּה וְאֵת הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ.

י ד וַיִּרְחֹץ אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ.

י ט וַיִּקְרַב אֶת קֶרְבֵּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחֹטוּ וַיַּחֲטִיאוּ כְּרֹאשׁוֹן.

י ט ז וַיִּקְרַב אֶת הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט.

י ז וַיִּקְרַב אֶת הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְבַּד עַלֹת הַבִּקְרָה.

י ח וַיִּשְׁחֹט אֶת הַשּׁוֹר וְאֵת הָאֵיל זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

י ט וְאֵת הַחֲלָבִים מִן הַשּׁוֹר וּמִן הָאֵיל הָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסָּה וְהַכֶּלֶיִת וַיִּתְרֵת הַכֶּבֶד.

י כ וַיִּשִׂימוּ אֶת הַחֲלָבִים עַל הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ.

י כ א וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הִנִּיף אֶהֱרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה.

י כ ב וַיִּשָּׂא אֶהֱרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעֵם וַיְבָרְכֶם וַיִּרְדַּ מַּעֲשֵׂת הַחֲטָאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים.

י כ ג וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעֵם וַיִּרְא כְבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם.

י כ ד וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֵת הַחֲלָבִים וַיִּרְא כָּל הָעָם וַיִּרְגְּזוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם.

ויקרא פרק י

א וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֲתָתוֹ

of them his censer, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before יהוה , which He had not commanded them. 2 And there came forth fire from before יהוה , and devoured them, and they died before יהוה . Then 3 Moshe said unto Aharon, "This is that which יהוה spoke, saying, 'Through them that are nigh unto Me I will be consecrated, and before all the people I will be glorified.'" And Aharon held his peace. 4 And Moshe called Misha'el and El-Tzafan, the sons of Uzi'el the uncle of Aharon, and said unto them, "Draw near, carry your brethren from before HaKodesh out of the camp." 5 So they drew near, and carried them in their tunics out of the camp, as Moshe had said. 6 And Moshe said unto Aharon, and unto Elazar and unto Itamar, his sons, "Let not the hair of your heads be uncovered, neither rend your clothes, that you die not, and that He be not wroth with all the assembly; but let your brethren, all of Beit Yisra'el, bewail the burning which יהוה has kindled. 7 And you shall not go out from the door of the Ohel Mo'ed, lest you die; for the anointing oil of יהוה is upon you." And they did according to the word of Moshe. 8 And יהוה spoke unto Aharon, saying, 9 "Drink no wine nor strong drink, you, nor your sons with you, when you go into the Ohel Mo'ed, that you die not; it shall be a statute forever throughout your generations. 10 And that you may put difference between the kadosh and the common, and between the unclean and the clean; 11 and that you may teach B'nei Yisra'el all the Khukot which יהוה has spoken unto them by the hand of Moshe." 12 And Moshe spoke unto Aharon, and unto Elazar and unto Itamar, his sons that were left, "Take the Minkhah that remains of the offerings of יהוה made by fire, and eat it without leaven beside the Mizbe'akh, for it is kodesh kadashim. 13 And you shall eat it in a kadosh place, because it is your due, and your sons' due, of the offerings of יהוה made by fire; for so I am commanded. 14 And the breast of waving and the thigh of heaving shall you eat in a clean place; you, and your sons, and your daughters with you; for they are given as your due, and your sons' due, out of the sacrifices of the Sh'lamim offerings of B'nei Yisra'el. 15 The thigh of heaving and the breast of waving shall they bring with the offerings

וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יהוה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם.
ב וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יהוה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יהוה .
ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יהוה לֵאמֹר בְּקִרְבִי אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכְבֵּד וַיִּדַם אַהֲרֹן.
ד וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דָּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה.
ה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֻם בְּכַתְּנֹתָם אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה.
ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר וּלְאִיתָמָר בְּנָיו רְאֵשִׁיכֶם אֶל תִּפְרְעוּ וּבְגֵדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקְצַף וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יהוה .
ז וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן תִּמָּתוּ כִּי שָׁמַן מִשְׁחַת יהוה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַדְּבַר מֹשֶׁה.
ח וַיְדַבֵּר יהוה אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר.
ט זֵן וְשָׂכַר אֶל תִּשְׁתֵּן אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ אֶתְּךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם.
י וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר.
יא וְלַהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יהוה אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה.
יב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר בְּנָיו הַנּוֹתָרִים קָחוּ אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתָרֶת מֵאֲשֵׁי יהוה וְאֶכְלוּהָ מִצּוֹת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא.
יג וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ כִּי חֻקָּךְ וְחֻק בְּנֵיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יהוה כִּי כֵן צִוִּיתִי.
יד וְאֵת חִזָּה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקּוֹם טְהוֹר אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֶתְּךָ כִּי חֻקָּךְ וְחֻק בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
טו שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחִזָּה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יִבְיֵאוּ לְהִנְיֹף תְּנוּפָה לִפְנֵי יהוה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֵיךָ אֶתְּךָ לְחֻק עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יהוה .
טז וְאֵת שְׁעִיר הַחֻטָּאת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שָׂרַף וַיִּקְצַף עַל אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר.
יז מִדּוֹעַ לֹא אֶכְלֹתֶם אֶת הַחֻטָּאת בְּמִקּוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לְשֵׂאת אֶת עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יהוה .

of the fat made by fire, to wave it for a Tenufah before יהוה ; and it shall be yours, and your sons' with you, as a due forever, as יהוה has commanded." 16 And Moshe diligently inquired for the goat of the Khatat, and, behold, it was burnt; and he was angry with Elazar and with Itamar, the sons of Aharon that were left, saying, 17 "Why have you not eaten the Khatat in a m'kom kadosh, seeing it is most kadosh, and He has given it to you to bear the iniquity of the assembly, to make atonement for them before יהוה ? Behold,18 the blood of it was not brought into HaKodesh within; you should certainly have eaten it in HaKodesh, as I commanded." 19 And Aharon spoke unto Moshe, "Behold, this day have they offered their Khatat and their Olah before יהוה , and there have befallen me such things as these; and if I had eaten the Khatat today, would it have been well-pleasing in the sight of יהוה ? And20 when Moshe heard that, it was well-pleasing in his sight.

יח הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי.
יט וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את
חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה .
כ וישמע משה וייטב בעיניו.

VaYikra Chapter 11

1 And יהוה spoke unto Moshe and to Aharon, saying unto them, 2 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, 'These are the living things which you may eat among all the beasts that are on the earth. 3 Whatever parts the hoof, and is wholly cloven-footed, and chews the cud among the beasts, that may you eat. 4 Nevertheless, these shall you not eat of them that only chew the cud, or of them that only part the hoof: the camel, because he chews the cud but parts not the hoof, he is unclean unto you. 5 And the rock-badger, because he chews the cud but parts not the hoof, he is unclean unto you. 6 And the hare, because she chews the cud but parts not the hoof, she is unclean unto you. 7 And the swine, because he parts the hoof, and is cloven-footed, but chews not the cud, he is unclean unto you. 8 Of their flesh you shall not eat, and their carcasses you shall not touch; they are unclean unto you. 9 These may you eat of all that are in the waters: whatever has fins and scales in the waters, in the seas, and in the rivers, them may you eat. 10 And all that have not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all that swarm in the waters, and of all the living creatures that are in the waters, they are a detestable

ויקרא פרק יא

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם.
ב דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ.
ג כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו.
ד אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי
הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה
איננו מפרים טמא הוא לכם.
ה ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפרים טמא הוא לכם.
ו ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם.
ז ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא ושסע שסע
פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם.
ח מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם.
ט את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
תאכלו.
י וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים
ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
במים שקץ הם לכם.

thing unto you, 11 and they shall be a detestable thing unto you; you shall not eat of their flesh, and their carcasses you shall have in detestation. 12 Whatever has no fins nor scales in the waters, that is a detestable thing unto you.

13 And these you shall have in detestation among the fowls; they shall not be eaten, they are a detestable thing: the great vulture, and the bearded vulture, and the ospry; 14 and the kite, and the falcon after its kinds; 15 every raven after its kinds; 16 and the ostrich, and the night-hawk, and the sea-mew, and the hawk after its kinds; 17 and the little owl, and the cormorant, and the great owl; 18 and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture; 19 and the stork, and the heron after its kinds, and the hoopoe, and the bat.

20 All winged swarming things that go upon all fours are a detestable thing unto you. 21 Yet these may you eat of all winged swarming things that go upon all fours, which have jointed legs above their feet, wherewith to leap upon the earth; 22 even these of them you may eat: the locust after its kinds, and the bald locust after its kinds, and the cricket after its kinds, and the grasshopper after its kinds. 23 But all winged swarming things, which have four feet, are a detestable thing unto you.

24 And by these you shall become unclean; whoever touches the carcass of them shall be unclean until evening. 25 And whoever bears aught of the carcass of them shall wash his clothes, and be unclean until the evening. 26 Every beast which parts the hoof, but is not cloven footed, nor chews the cud, is unclean unto you; every one that touches them shall be unclean. 27 And whatever goes upon its paws, among all beasts that go on all fours, they are unclean unto you; whoever touches their carcass shall be unclean until the evening. 28 And he that bears the carcass of them shall wash his clothes, and be unclean until the evening; they are unclean unto you.

29 And these are they which are unclean unto you among the swarming things that swarm upon the earth: the weasel, and the mouse, and the great lizard after its kinds, 30 and the gecko, and the land-crocodile, and the lizard, and the sand-lizard, and the chameleon. 31 These are they which are unclean to you

יא וְשָׂקָן יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת גְּבֻלְתָּם תִּשְׁקְצוּ.

יב כֹּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סַנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם שָׂקָן הוּא לָכֶם.

יג וְאֶת אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִן הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שָׂקָן הֵם אֶת הַנֶּשֶׁר וְאֶת הַפֶּרֶס וְאֶת הָעֹזְנִיָּה.

יד וְאֶת הַדָּאָה וְאֶת הָאֵיָּה לְמִינָהּ.

טו אֶת כָּל עֶרֶב לְמִינוֹ.

טז וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת הַתְּחֻמָּס וְאֶת הַשְּׁחָף וְאֶת הַיָּנֵץ לְמִינֵהוּ.

יז וְאֶת הַכּוֹס וְאֶת הַשְּׁלֵד וְאֶת הַיִּנְשׁוּף.

יח וְאֶת הַתְּנַשְׁמַת וְאֶת הַקָּאֵת וְאֶת הַרְחָם.

יט וְאֶת הַחֲסִידָה הָאֲנַפָּה לְמִינָהּ וְאֶת הַדּוֹכִיפַת וְאֶת הָעֵטְלָף.

כ כֹּל שָׂרָץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע שָׂקָן הוּא לָכֶם.

כא אֲדָ אֵת זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל שָׂרָץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע אֲשֶׁר לֹא (לו) כְּרַעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנֹתֵר בְּהֵן עַל הָאָרֶץ.

כב אֶת אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּ אֶת הָאֲרָבָה לְמִינוֹ וְאֶת הַסְּלֵעַם לְמִינֵהוּ וְאֶת הַחַרְגֵּל לְמִינֵהוּ וְאֶת הַחֲגָב לְמִינֵהוּ.

כג וְכֹל שָׂרָץ הָעוֹף אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים שָׂקָן הוּא לָכֶם.

כד וְלֹאֵלֶּה תִּטְמְאוּ כֹּל הַנִּגַּע בְּגֻבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כה וְכֹל הַנִּשְׂא מִגְּבֻלְתָּם יִכָּבֵס בְּגִדְדוֹ וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כו לְכֹל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֻסַת פְּרֻסָה וְשִׁסַּע אֵינְנָה שִׁסְעַת וְגֵרָה אֵינְנָה מַעֲלָה טְמֵאִים הֵם לָכֶם כֹּל הַנִּגַּע בָּהֶם יִטְמָא.

כז וְכֹל הוֹלֵךְ עַל כַּפָּיו בְּכֹל חֲחִיָּה הַהֹלֶכֶת עַל אַרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כֹּל הַנִּגַּע בְּגֻבְלָתָם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

כח וְהַנִּשְׂא אֶת גְּבֻלְתָּם יִכָּבֵס בְּגִדְדוֹ וְיִטְמָא עַד הָעֶרֶב טְמֵאִים הֵמָּה לָכֶם.

כט וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא בְּשָׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל הָאָרֶץ הַחֹלֵד וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ.

ל וְהָאֲנָקָה וְהַכַּח וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט וְהַתְּנַשְׁמַת.

לא אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכֹל הַשָּׂרָץ כֹּל הַנִּגַּע בָּהֶם בְּמַתָּם יִטְמָא עַד הָעֶרֶב.

לב וְכֹל אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם בְּמַתָּם יִטְמָא מִכֹּל כְּלִי עֵץ אִו בָּגָד אִו עוֹר אִו שֶׁק כֹּל כְּלִי אֲשֶׁר

among all that swarm; whoever touches them, when they are dead, shall be unclean until the evening. 32 And upon whatever any of them, when they are dead, do fall, it shall be unclean; whether it is any vessel of wood, or raiment, or skin, or sack, whatever vessel it is, wherewith any work is done, it must be put into water, and it shall be unclean until the evening; then shall it be clean. 33 And every earthen vessel whereinto any of them falls, whatever is in it shall be unclean, and it you shall break. 34 All food therein which may be eaten, that on which water comes, shall be unclean; and all drink in every such vessel that may be drunk shall be unclean. 35 And every thing whereupon any part of their carcass falls shall be unclean; whether oven, or range for pots, it shall be broken in pieces; they are unclean, and shall be unclean unto you. 36 Nevertheless a fountain or a cistern wherein is a gathering of water shall be clean; but he who touches their carcass shall be unclean. 37 And if aught of their carcass falls upon any sowing seed which is to be sown, it is clean. 38 But if water is put upon the seed, and aught of their carcass falls thereon, it is unclean unto you. 39 And if any beast, of which you may eat, dies, he that touches the carcass thereof shall be unclean until the evening. 40 And he that eats of the carcass of it shall wash his clothes, and be unclean until the evening; he also that bears the carcass of it shall wash his clothes, and be unclean until the evening. 41 And every swarming thing that swarms upon the earth is a detestable thing; it shall not be eaten. 42 Whatever goes upon the belly, and whatever goes upon all fours, or whatever has many feet, even all swarming things that swarm upon the earth, them you shall not eat; for they are a detestable thing. 43 You shall not make yourselves detestable with any swarming thing that swarms, neither shall you make yourselves unclean with them, that you should be defiled thereby. 44 For I am יהוה your Elohim; consecrate yourselves therefore, and you, be kadosh, for I am kadosh; neither shall you defile yourselves with any manner of swarming thing that moves upon the earth. 45 For I am יהוה that brought you up out of the land of Mitzrayim, to be your Elohim; you shall therefore be kadosh, for I am kadosh. 46 This is the instruction of the beast, and of

יְעֹשֶׂה מְלֹאכָה בָּהֶם בַּיּוֹם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהַר.
לֶגַּע וְכָל כְּלִי חָרֵשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטָּמֵא וְאֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ.
לֶד מִכָּל הָאֹכֵל אֲשֶׁר יֹאכַל אֲשֶׁר יִבּוֹא עָלָיו מִיֵּם יִטָּמֵא וְכָל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל כְּלִי יִטָּמֵא.
לֶה וְכָל אֲשֶׁר יִפֹּל מִנְּבִלְתָּם עָלָיו יִטָּמֵא תַנּוּר וְכִירִים יִתֵּן טָמְאִים הֵם וְטָמְאִים יִהְיוּ לָכֶם.
לו אִךְ מֵעֵין וּבוֹר מִקּוֹה מִיֵּם יִהְיֶה טָהוֹר וְנִגְעָה בְּנִבְלָתָם יִטָּמֵא.
לז וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלְתָּם עַל כָּל זֶרַע זְרוּעַ אֲשֶׁר יִזְרַע טָהוֹר הוּא. לח וְכִי יִתֵּן מִיֵּם עַל זֶרַע וְנִפְּל מִנְּבִלְתָּם עָלָיו טָמֵא הוּא לָכֶם.
לט וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לְאֹכְלָהּ הִנְגִיעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטָּמֵא עַד הָעֶרֶב.
מ וְהָאֹכֵל מִנְּבִלְתָּהּ יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְהִנְשֵׂא אֶת נִבְלָתָהּ יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב.
מא וְכָל הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֹאכַל.
מב כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע עַד כָּל מִרְבֵּה רַגְלִים לְכָל הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי שֶׁקֶץ הֵם.
מג אֵל תִּשְׁקָצוּ אֶת נִפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָּהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם.
מד כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת נִפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשְּׂרָץ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ.
מה כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְהִיֵּת לָכֶם לְאֱלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. מו זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּיּוֹם וְלִכָּל נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָה עַל הָאָרֶץ. מז לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאַכְלֹת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל.

the fowl, and of every living creature that moves in the waters, and of every creature that swarms upon the earth, 47 to make a difference between the unclean and the clean, and between the living thing that may be eaten and the living thing that may not be eaten.

HAFTARAH

Shmu'el Bet Chapter 6

1 And David again gathered together all the chosen men of Yisra'el, thirty thousand. 2 And David arose, and went with all the people that were with him, from Ba'alei Yehudah, to bring up from there the Aron HaElohim, whereupon is called the Name, even the Name of יהוה Tzeva'ot that sits upon the Keruvim. 3 And they set the Aron HaElohim upon a new cart, and brought it out of the house of Avinadav that was in the hill; and Uzah and Akhiyo, the sons of Avinadav, drove the new cart. 4 And they brought it out of the house of Avinadav, which was in the hill, with the Aron HaElohim, and Akhiyo went before the Aron. 5 And David and all Beit Yisra'el played before יהוה with all manner of instruments made of cypress-wood, and with kinorot, and with nevalim, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals. 6 And when they came to the threshing-floor of Nakhon, Uzah put forth his hand to the Aron HaElohim, and took hold of it; for the oxen stumbled. 7 And the anger of יהוה was kindled against Uzah; and Elohim smote him there for his error; and there he died by the Aron HaElohim. 8 And David was displeased, because יהוה had broken forth upon Uzah; and that place was called Peretz Uzah, and is unto this day. 9 And David was afraid of יהוה that day; and he said, "How shall the Aron of יהוה come unto me?" 10 So David would not remove the Aron of יהוה unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Oved Edom HaGiti.

11 And the Aron of יהוה remained in the house of Oved Edom HaGiti for three months; and יהוה blessed Oved Edom, and all his house. 12 And it was told to Melekh David, saying, " יהוה has blessed the house of Oved Edom, and all that pertains unto him, because of the Aron HaElohim." And David went and brought up the Aron HaElohim from the house of Oved Edom into the

שמואל ב פרק ו

א ויסף עוד דוד את כל בחור בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף.

ב ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו.

ג וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאֵהוּ מִבַּיִת אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֵעָה; וְעֵזָא וְאֶחָיו בְּנֵי אַבִּינָדָב נִהְגִים אֶת הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה.

ד וישאֵהוּ מִבַּיִת אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֵעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים; וְאֶחָיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן.

ה ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים; ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים.

ו ויבאו עד גֵּרֶן נָכוֹן; וישלח עֵזָא אֶל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים ויאחז בו כי שמטו הבקר.

ז ויחר אף יהוה בעֵזָא ויכהו שם האלהים על השל; וימת שם עם ארון האלהים.

ח ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעֵזָא; ויקרא למקום ההוא פרץ עֵזָא עד היום הזה.

ט וירא דוד את יהוה ביום ההוא; ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה.

י ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד; ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי.

יא וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים; ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו.

יב ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים; וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה.

יג ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים: ויזבח שזר ומריא.

יד ודוד מכרפר בכל עז לפני יהוה; ודוד חגור

city of David, with joy. 13 And it was so, that when they that bore the Aron of יהוה had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling. 14 And David danced before יהוה with all his might; and David was girded with a linen ephod.

15 So David and all the house of Yisra'el brought up the Aron of יהוה with shouting, and with the sound of the shofar. 16 And it was so, as the Aron of יהוה came into the City of David, that Mikhal Bat Sha'ul looked out from the window, and saw Melekh David leaping and dancing before יהוה ; and she despised him in her heart. 17 And they brought in the Aron of יהוה , and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered Olot and Sh'lamim offerings before יהוה . And 18 when David had made an end of offering the Olot and Sh'lamim offerings, he blessed the people in the Name of יהוה Tzeva'ot. 19 And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Yisra'el, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed, every one to his house. 20 Then David returned to bless his household.

And Mikhal Bat Sha'ul came out to meet David, and said, "How did HaMelekh Yisra'el get him honor today, who uncovered himself today in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovers himself!" 21 And David said unto Mikhal, "Before יהוה , who chose me above your father, and above all his house, to appoint me prince over the people of יהוה , over Yisra'el, before יהוה will I make merry. 22 And I will be yet more vile than this, and will be base in my own sight; and with the handmaids whom you have spoken of, with them will I get me honor." 23 And Mikhal Bat Sha'ul had no child unto the day of her death.

Shmu'el Bet Chapter 7

1 And it came to pass, when HaMelekh dwelt in his house, and יהוה had given him rest from all his enemies round about, 2 that HaMelekh said unto Natan HaNavi, "See now, I dwell in a house of cedar, but the Aron HaElohim dwells within curtains." 3 And Natan said to HaMelekh, "Go, do all that is in your

אָפּוּד בֶּד.

טו וְדוּד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִים אֶת אָרוֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר.

טז וְהָיָה אָרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד; וּמִיֵּכֶל בַּת שָׁאוּל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוֹן וַתִּרְאֵ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפִּזּוֹ וּמִכְרָכָר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹז לוֹ בְּלִבָּהּ.

יז וַיָּבֵאוּ אֶת אָרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִד; וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים.

יח וַיִּכַּל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים; וַיִּבְרַךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת.

יט וַיַּחֲלֶק לְכָל הָעָם לְכָל הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאַשְׁפָּר אֶחָד וְאַשִּׁישָׁה אַחַת; וַיִּלְךְ כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ.

כ וַיָּשָׁב דָּוִד לְבֵרֶךְ אֶת בֵּיתוֹ.

וַתֵּצֵא מִיֵּכֶל בַּת שָׁאוּל לְקִרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת אֶחָד הָרָקִים.

כא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל מִיֵּכֶל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר בִּי מֵאַבְיָד וּמִכָּל בֵּיתוֹ לְצִוֹת אֹתִי נִגִּיד עַל עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל; וּשְׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה .

כב וַנִּקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהֵייתִי שְׁפָל בְּעֵינַי; וְעַם הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ עִמָּם אֶכְבְּדָהּ. כג וּלְמִיֵּכֶל בַּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ יָלֵד עַד יוֹם מוֹתָהּ.

שְׁמוּאֵל ב פֶּרֶק ז

א וַיְהִי כִּי יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ; וַיְהוֶה הַנִּיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל אִיבּוֹ.

ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים; וְאָרוֹן הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בַּתּוֹךְ הַיְרִיעָה.

ג וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ לַךְ

heart; for יהוה is with you." 4 And it came to pass the same night, that the D'var יהוה came unto Natan, saying, 5 "Go and tell My servant David, 'Thus says יהוה, 'Shall you build a house for Me to dwell in? 6 For I have not dwelt in a house since the day that I brought up B'nei Yisra'el out of Mitzrayim, even to this day, but have walked in an Ohel and in a Mishkan. 7 In all places wherein I have walked among all B'nei Yisra'el, did I speak a word with any of the tribes of Yisra'el, whom I commanded to feed My people Yisra'el, saying, 'Why have you not built Me a house of cedar?' 8 Now, therefore, this you shall say unto My servant David, 'This is what יהוה Tzeva'ot says: 'I took you from the sheeppcote, from following the sheep, that you should be prince over My people, over Yisra'el. 9 And I have been with you wherever you went, and have cut off all your enemies from before you; and I will make you a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth. 10 And I will appoint a place for My people Yisra'el, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first, 11 even from the day that I commanded judges to be over My people Yisra'el; and I will cause you to rest from all your enemies. Moreover, יהוה tells you that יהוה will make you a house. 12 When your days are fulfilled, and you shall sleep with your fathers, I will set up your seed after you, that shall proceed out of your body, and I will establish his Malkhut. 13 He shall build a house for My Name, and I will establish the throne of his Malkhut forever. 14 I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commits iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men; 15 but My compassion shall not depart from him, as I took it from Sha'ul, whom I put away before you. 16 And your house and your Malkhut shall be made sure forever before you; your throne shall be established forever.'" 17 According to all these words, and according to all this vision, so did Natan speak unto David.

עֲשֵׂה: כִּי יְהוָה עִמָּךְ.
ד וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא; וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל נָתָן לֵאמֹר.
ה לְךָ וְאָמַרְתָּ אֶל עַבְדִּי אֶל דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה: הֲאֵתָה תִבְנֶה לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי.
ו כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת לְמִיּוֹם הָעֹלְתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה; וְאֵהְיָ מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן.
ז בְּכֹל אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַר דִּבַּרְתִּי אֶת אֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לָרְעוֹת אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָמָּה לֹא בְנִיתֶם לִי בַיִת אֲרוֹזִים.
ח וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן הַנֶּגֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לְהִיּוֹת נָגִיד עַל עַמִּי עַל יִשְׂרָאֵל.
ט וְאֵהְיָ עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאֶכְרַתְּהָ אֶת כָּל אִיבִיךָ מִפְּנֵיךָ; וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ.
י וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשִׁכֹּן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד; וְלֹא יִסִּיפוּ בְנֵי עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה.
יא וְלִמֵּן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחְתִּי לְךָ מִכָּל אִיבִיךָ; וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה לְךָ יְהוָה.
יב כִּי יִמְלְאוּ יְמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִי אֶת זְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ; וְהִכִּינְתִי אֶת מַמְלַכְתּוֹ.
יג הוּא יִבְנֶה בַיִת לְשָׁמִי; וְכִנְנִתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם.
יד אֲנִי אֵהְיָ לוֹ לְאָב וְהוּא יֵהְיָ לִי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוָתוֹ וְהִכְחַתִּיו בְּשִׁבְטֵי אַנְשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם.
טו וְחֹסְדִי לֹא יִסּוּר מִמֶּנּוּ כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שָׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ.
טז וְנֶאֱמַן בַּיִתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד עוֹלָם לְפָנֶיךָ: כִּסֵּאְךָ יֵהְיָ נָכוֹן עַד עוֹלָם.
יז כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבַּר נָתָן אֶל דָּוִד.

your father and your mother;' and, 'he who curses father or mother, let him die the death.' 11 But you say a man may say to his father or his mother, 'What is left over is Karbani;' 12 and yet you do not let him do anything for his father or mother. 13 So you dishonor the D'var HaElohim for the sake of the tradition which you have established; and you do a great many other things like these." 14 Then Yeshua called all the people and said to them, "Hear me, all of you, and understand. 15 There is nothing outside of a man, if it should enter into him, which can defile him; but what goes out of him, that defiles the man. 16 He who has ears to hear, let him hear." 17 When Yeshua entered into the house because of the people, His Talmidim asked Him concerning that mashal. 18 And He said to them, "So even you find it hard to understand? Do you not know that whatever enters into a man from outside cannot defile him? 19 Because it does not enter into his heart, but into his stomach, and then is thrown out through the intestines, thereby purifying the food. 20 It is what goes out of man which defiles the man. 21 For from within, from the hearts of men come evil thoughts, such as fornication, adultery, theft, murder, 22 extortion, wickedness, deceit, lust, an evil eye, blasphemy, pride, foolishness; 23 all these evils come from within, and they defile the man."

וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת',
 יֵאָבֵל אַתֶּם אוֹמְרִים 'אִם יֹאמֵר אִישׁ לְאָבִיו אוֹ
 לְאִמּוֹ, קָרְבָּנִי מִה שְׁתֵּרִיחַ מִמֶּנִּי';
 יֵב וְאֵינְכֶם מְנִיחִים לוֹ לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה לְמַעַן אָבִיו
 אוֹ אִמּוֹ,
 יַג וְדוֹחִים אַתֶּם אֶת דְּבַר אֱלֹהִים בְּגִלְל מְסֻרְתְּכֶם
 שְׁמֻסְרְתֶם; וְדוֹבְרִים רַבִּים דּוֹמִים לְאֵלֶּה עוֹשִׂים
 אַתֶּם.
 יד וְקָרָא יֵשׁוּעַ לְכָל הַהֵמוֹן וְאָמַר לָהֶם: שְׁמַעוּנִי
 כְּלַכֶּם וְהִבִּינוּ.
 טו אֵין דְּבַר שְׁמַחוּץ לְאָדָם וְנִכְנָס בּוֹ שְׁיִכּוֹל
 לְטַמֵּא אוֹתוֹ, אֲלֵא מִה שְׁיִוצֵא מִמֶּנּוּ הוּא
 הַמְטַמֵּא אֶת הָאָדָם.
 טז מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲזִנִּים לְשִׁמְעַ, יִשְׁמַע.
 יז וְכֹאשֶׁר נִכְנָס יֵשׁוּעַ הַבֵּיתָה מִן הַהֵמוֹן, שְׁאַלְוֵהוּ
 תְּלַמִּידָיו עַל הַמָּשָׁל הַהוּא.
 יח אָמַר לָהֶם: הֲכִי אִף אַתֶּם קָשִׁי הַבְּנָה?
 הַאֵינְכֶם יוֹדְעִים כִּי כָּל מִה שְׁמַבְּחוּץ נִכְנָס לְתוֹךְ
 הָאָדָם אֵינוֹ יְכוֹל לְטַמֵּא אוֹתוֹ?
 יט כִּי לֹא אֵל לְבוֹ נִכְנָס, אֲלֵא אֵל כְּרִסּוֹ, וּמוֹטָל
 בְּטַהוֹר הַמְטַהֵר אֶת כָּל הָאֶכָּל.
 כ אֲבָל מִה שְׁיִוצֵא מִן הָאָדָם הוּא הַמְטַמֵּא אֶת
 הָאָדָם;
 כא כִּי מִבְּפָנִים, מִלֵּב בְּנֵי הָאָדָם, יוֹצְאוֹת
 מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, נְאוּף, זְנוּת, גְּנֵבָה, רֵצַח,
 כב חָמֶס, רְשָׁעָה, רְמִיָּה, זְמָה, עֵין רָעָה, גְּדוּף,
 גְּאֻוָּה, סְכָלוּת.
 כג כָּל הַרְעוֹת הָאֵלֶּה מִבְּפָנִים הֵן יוֹצְאוֹת
 וּמְטַמְּאוֹת אֶת הָאָדָם.

Yokhanan Markos Chapter 9

1 And He said to them, "Truly I say to you that there are men standing here who shall not taste death until they see that Malkhut HaElohim has come with power." 2 And six days after, Yeshua took Kefa and Ya'akov and Yokhanan, and brought them up to a high mountain alone; and He was transfigured before their eyes. 3 His clothes shone and became white like snow in such a manner that men on earth cannot make white. 4 And there appeared to them Moshe and Eli-Yahu, talking with Yeshua. 5 And Kefa said to Him, "Rabbi, it is better for us to remain here; and let us make three sukkot, one for You, and one for Moshe,

יוחנן מרקוס פרק ט
 א וְאָמַר לָהֶם: אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, יֵשׁ אַנְשִׁים
 הָעוֹמְדִים כְּאֵן שְׁלֹא יִטְעֻמוּ מוֹת עַד אֲשֶׁר יֵרְאוּ
 אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה בְּגִבּוֹרָה.
 ב וְאַחֲרֵי שָׁשָׁה יָמִים לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת כֵּיפָא וְאֶת
 יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן, וְהֶעֱלָה אוֹתָם לְהַר גְּבוּוָה לְבַדָּם
 וְהִשְׁתַּנָּה לְעֵינֵיהֶם;
 ג וְנִהְיָה לְבוּשׁוֹ זוֹהָר וּמְלִבָּן מְאֹד, כְּשֶׁלֶג, בְּאִפְן
 אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם אֵינָם יְכוֹלִים לְהַלְבִּין עַל הָאָרֶץ.
 ד וְנִרְאוּ אֵלֵיהֶם מֹשֶׁה וְאַלְיָהוּ וְהֵם מְדַבְּרִים עִם
 יֵשׁוּעַ.
 ה וְאָמַר לוֹ כֵּיפָא: רַבִּי, טוֹב לָנוּ לְהִיּוֹת כְּאֵן;

and one for Eli-Yahu.” 6 For he did not know what he was saying, for they were afraid. 7 And there was a cloud overshadowing them, and a voice out of the cloud said, “This is my Ben HaAhuv; hear Him.” 8 And suddenly, when the Talmidim looked around, they saw no man except Yeshua alone with them. 9 And as they came down from the mountain, He commanded them not to tell any man what they had seen until Ben HaAdam had risen from the dead. 10 So they kept that saying to themselves, and they wanted to know from Him what ‘risen from the dead’ meant. 11 And they asked Him, saying, “Why then do the Sofrim say that Eli-Yahu must first come?” 12 He said to them, “Eli-Yahu does come first, to prepare everything, and as it is written concerning Ben HaAdam, that he will suffer much and be rejected. 13 But I say to you that Eli-Yahu has come, and they did with him whatever they pleased, as it is written of him.”

וְנִעְשָׂה שְׁלוֹשׁ סְבוּת, לְךָ אַחַת, וּלְמֹשֶׁה אַחַת
וּלְאַלְיָהוּ אַחַת.

וּלְאֵל יָדַע מַה הוּא אוֹמֵר, כִּי הָיָה בְּפִיחָד.
ז וְהָיָה עֲנָן וְסוּכָךְ הָיָה עֲלֵיהֶם, וְקוֹל הָיָה מִן
הָעֲנָן, אוֹמֵר: זֶהוּ בְּנֵי הָאֱהוּב; אֵלָיו שְׁמָעוּ.

ח וּפְתָאוֹם כְּשֶׁהֵבִיטוּ הַתְּלָמִידִים, לֹא רָאוּ אִישׁ
אַלְא אֶת יֵשׁוּעַ לְבָדוֹ עִמָּהֶם.

ט וּבְרַדְתָּם מִן הָהָר, צָוָה עֲלֵיהֶם שְׁלֹא יֹאמְרוּ
לְאִישׁ מַה שָּׂרְאוּ, אֲלֵא כְּאֲשֶׁר יָקוּם בֶּן הָאָדָם מִן
הַמֵּתִים.

י וְהִחְזִיקוּ אֶת הַדְּבָר בְּלִבָּם וְחָקְרוּ מַהוּ הַדְּבָר
הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר יָקוּם מִבֵּין הַמֵּתִים.

יא וְשָׂאוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ: מַדּוּעַ אֶפּוֹא אוֹמְרִים
הַסּוֹפְרִים שְׂאֵלְיָהוּ צָרִיךְ לְבוֹא תְּחִלָּה?

יב אָמַר לָהֶם: אֵלְיָהוּ יָבוֹא תְּחִלָּה לְיֹשִׁיב כָּל
דְּבָר; וְכַפְתּוֹב עַל בֶּן הָאָדָם, שְׂיִסְבַּל הַרְבֵּה
וְיִדְחָה.

יג אַבְל אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁגַם אֵלְיָהוּ בָּא וְעָשׂוּ בוֹ
כָּל מַה שָּׂרְצוּ, כְּכַתּוּב עָלָיו.